

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 2^{ΑΣ} ΙΟΥΝΙΟΥ 1956

ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΜΕΛΟΥΣ κ. ΣΠΥΡ. ΜΑΡΙΝΑΤΟΥ *

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΩΝΣΤ. Α. ΡΩΜΑΙΟΥ

Κύριε Ἀκαδημαϊκὲ Σπυριδῶν Μαρινᾶτε,

Κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἀκαδημίας, κατὰ τὴν δημοσίαν συνεδρίαν καθ' ἣν δεξιοῦται αὐτὴ ἐπισήμως τὸν νέον Ἀκαδημαϊκόν, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας προσφωνεῖ αὐτὸν καταλλήλως.

Χαίρω ἰδιαίτερος, διότι κατὰ τὴν σημερινὴν ὑποδοχὴν σας μέλλω ὡς Πρόεδρος νὰ σᾶς προσφωνήσω, ἐπειδὴ ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐμφανίσεως ὑμῶν ἐγνώρισα ὡς παλαιότερος ἀρχαιολόγος καὶ ἐξετίμησα τὰς μελέτας καὶ ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας σας. Ἐκεῖνο ποὺ προέχει ὡς ἰδιαίτερον πνευματικὸν γνῶρισμά σας εἶναι ἡ γοργότης τῆς σκέψεως, τοῦ λόγου καὶ τῶν ἐνεργειῶν σας. Διὰ τοῦτο ἐνηργήσατε πολλὰς ἀνασκαφὰς ἑπὲρ τὰς 25 εἰς τὴν Κρήτην καὶ ἀλλαχοῦ, ἐδημοσιεύσατε πολυαριθμούς μελέτας καὶ ἐκάματε πολλὰς διαλέξεις ἐντὸς τῆς χώρας μας καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἄν μὲ τὴν γοργότητα αὐτὴν ὀλοκληρωτικῶς δὲν ἐλύθησαν τὰ προκύψαντα ζητήματα, ἀλλ' ὅμως καὶ τὸ νὰ τεθοῦν ἀπλῶς ταῦτα εἰς τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ τῶν εἰδικῶν σημαίνει θετικὸν καὶ βέβαιον κέρδος τῆς ἐρεῦνης.

Εἰσάγεσθε ἀρκετὰ νέος εἰς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ μέλλετε ἀσφαλῶς νὰ βοηθήσετε εἰς τὰ ἔργα τοῦ ἀνωτάτου τούτου πνευματικοῦ ἰδρύματος.

Ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀκαδημίας χαιρετίζω ὑμᾶς καὶ ἐγχειρίζω τὸ ἐπίσημον ἔγγραφο τοῦ διορισμοῦ σας ὡς καὶ τὸ ἀκαδημαϊκὸν σῆμα.

Κύριε Μαρινᾶτε, καλῶς ἤλθατε εἰς τὴν Ἀκαδημίαν.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΑΝΤ. ΚΕΡΑΜΟΠΟΥΛΛΟΥ

Μετὰ τὸν χαιρετισμὸν τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας, ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Ἀντ. Κεραμόπουλλος προσεφώνησε κατ' ἐντολὴν τῆς Συγκλήτου τὸν κ. Σπυρ. Μαρινᾶτον, ὡς κάτωθι ἐν περιλήψει.

Ὁ κ. Κεραμόπουλλος ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου του παρέσχε βιογραφικὰ στοιχεῖα διὰ τὸν νέον Ἀκαδημαϊκόν, μνημονεύσας ὅτι ἐγεννήθη τῷ 1901 ἐν Αἰξουρίῳ Κεφαλληνίας, ἐσπούδασεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ἔτυχε μετεκπαιδεύσεως ἐν Βερολίῳ καὶ Χάλλῃ, ὅτι φοιτητὴς ἔτι ἐγένετο τῷ 1919 ἐπιμελητὴς ἀρχαιοτήτων, εἶτα δὲ ἔφορος ἀρχαιοτήτων τῷ 1925, ὅτε καὶ ἀνέλαβεν ὑπηρεσίαν ἐν Κρήτῃ, ἔνθα πα-

* Βλ. καὶ ἀνωτ., σελ. 259.

ρέμεινε μέχρι τοῦ 1937. Κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο διορίσθη Διευθυντὴς ἀρχαιοτήτων καὶ Ἱστορικῶν μνημείων καὶ κατὰ τὸ 1939 ἐξελέγη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὠμίλησεν ὁ κ. Κεραμόπουλλος περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς σταδιοδρομίας καὶ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ κ. Μαρινάτου. Ἐξῆρξεν ἰδιαίτερος τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Ἀμνισοῦ, ἔνθα ἀνεκαλύφθησαν τὸ ἐπίνειον τῆς Μινωικῆς Κνωσσοῦ, τὸ σπήλαιον τῆς Εἰλειθυίας, περίφημον κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ μνημονευόμενον ἤδη ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ, ὡς καὶ τὸ σπουδαῖον ἱερὸν Διὸς Θενάτα, ἔνθα ἡ λατρεία ἀδιακόπως συνεχίζεται ἀπὸ τῶν Μινωικῶν μέχρι τῶν τελευταίων Ρωμαϊκῶν χρόνων. Ἐτετραὶ σπουδαῖαι ἀνασκαφαὶ ἐμνημονεύθησαν ἢ τοῦ σπηλαίου Ἀρχαλοχωρίου, τοῦ πιθανοῦ σπηλαίου τῆς Ρέας καὶ τοῦ Διὸς κατὰ τὴν Ἡσιόδειον παράδοσιν, ἔνθα εὐρέθησαν ἑκατοντάδες ξιφῶν καὶ διπλῶν πελέκεων ἐκ χαλκοῦ καὶ δεκάδες μικρῶν διπλῶν πελέκεων χρυσοῦν καὶ ἀργυρῶν. Ἡ ἀνασκαφὴ τῆς Δρήρου, ἔνθα ἀνεκαλύφθη σπουδαῖος Γεωμετρικῆς ἐποχῆς ναός, ὅστις περιεῖχε βωμὸν «κερατῶνα» καὶ τρία σφυρηλάτα ἀγαλμάτια, τὰ πρῶτα ἀνακαλυπτόμενα εἰς τὴν τεχνικὴν ταύτην, ἦν μόνον ἐκ περιγραφῶν ἐγνωρίζομεν μέχρι τοῦδε. Ἀκολούθως ἀνέφερε τὰς ἐκτὸς τῆς Κρήτης ἀνασκαφὰς τοῦ κ. Μαρινάτου ἐν Κεφαλληνίᾳ, ἔνθα ἀνεκαλύφθησαν πλούσιοι καὶ ἐνδιαφέροντες τάφοι ἐκ τῆς τελευταίας περιόδου τῆς Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, ἐν Θερμοπούλαις, ἔνθα ὁ τιμώμενος ἠτύχησε νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν Κολωνόν, τὸν λόφον ἔνθα ἔπεσον οἱ τελευταῖοι ὑπὸ τὸν Λεωνίδαυ ἀπερασπισταὶ τοῦ στενοῦ κατὰ τὸ 480 π. Χ. καὶ τέλος τὴν Μεσσηνιακὴν Πύλον, ἔνθα ὁ κ. Μαρινᾶτος διευθύνει τὸν Ἑλληνικὸν τομέα τῶν αὐτόθι Ἑλληνοαμερικανικῶν ἀνασκαφῶν.

Ὁ κ. Κεραμόπουλλος ὠμίλησεν εἶτα περὶ τῆς διοικητικῆς καὶ κοινωνικῆς δραστηριότητος τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ, εἰπὼν ὅτι τὰς πολυαριθμοὺς δημοσιεύσεις του, τὰς καθαρῶς ἐπιστημονικὰς, ἀπτομένας δὲ εὐρυτάτων περιοχῶν τῆς ἐπιστήμης, ἠκολούθουν καὶ λαϊκώτερα ἄρθρα χάριν τῶν πολλῶν. Ἀνέφερεν ἐπίσης, ὅτι τὸ νέον μουσεῖον Ἡρακλείου, εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ἡ διάσωσις τῶν πολυτίμων καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον μοναδικῶν θησαυρῶν τῆς ἀρχαιότητος, εἶναι ἔργον τῶν πολυετῶν ἀγώνων τοῦ κ. Μαρινάτου. Χαιρετίζων τέλος τὸν νέον ἐν Ἀκαδημίᾳ συναδέλφον ἀνέφερεν, ὅτι ἐπισκεφθεὶς κατὰ τὸ 1929 τὸ Βερολίνον, ἔνθα οὗτος ἐσπούδαζεν, ἤκουσε παρὰ τοῦ καθηγητοῦ του Φερδινάνδου Νόακ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ τεθῆ πινακὶς μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ κ. Μαρινάτου εἰς τὴν θέσιν ἔνθα εἰργάζετο ἐντὸς τοῦ σπουδαστηρίου, διὰ νὰ διακωνίσῃ τὴν φιλοπονίαν του. Τέλος δ' ἠὐχθήθη, ὅπως καὶ ἐντὸς τῆς Ἀκαδημίας τὸ νέον μέλος ἐπιδείξῃ τὴν αὐτὴν ἐργατικότητα καὶ ἐξέφρασε τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ βεβαιότητα, ὅτι ἀόκνως θέλει ἐργασθῆ ὁ κ. Μαρινᾶτος καὶ ἀπὸ τῆς νέας αὐτοῦ θέσεως.